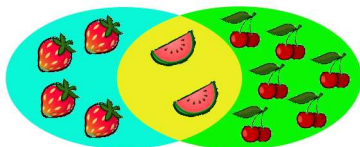

3 Množiny, Relace a Funkce

V přehledu matematických formalismů informatiky se v této lekci zaměříme na základní „datové typy“ matematiky, tj. na množiny, relace a funkce. O množinách jste sice zřejmě slyšeli už na základní škole, ale podstatou našeho předmětu je uvést povětšinou neformálně známé pojmy na patřičnou formální úroveň nutnou pro teoretické základy informatiky.

Stručný přehled lekce

- * Uvedení množin a operací množinového kalkulu.
- * Některé vlastnosti množin, princip inkluze a exkluze.
- * Relace a definice funkcí, základní vlastnosti.
- * Posloupnosti a rekurentní vztahy.

3.1 Pojem množiny

* Co je vlastně **množina**? □

Na tuto otázku bohužel není zcela jednoduchá odpověď. . .

- Naivní pohled: „*Množina je soubor prvků a je svými prvky plně určena.*“ □
- Pozor, není skutečného rozdílu mezi „množinami“ a „prvky“.
Množiny mohou být prvky jiných množin! □
- Příklady: \emptyset , $\{a, b\}$, $\{b, a\}$, $\{a, b, a\}$, $\{\{a, b\}\}$, $\{\emptyset, \{\emptyset\}, \{\{\emptyset\}\}\}$,
 $\{x \mid x \text{ je liché přirozené číslo}\}$ □

Značení: Počet prvků (*mohutnost*) množiny A zapisujeme $|A|$.

- $|\emptyset| = 0$, $|\{\emptyset\}| = 1$, $|\{a, b, c\}| = 3$, $|\{\{a, b\}, c\}| = 2$ □

Značení množin a jejich prvků:

- $x \in M$ „ x je *prvkem* množiny M “. □
- některé vlastnosti $a \in \{a, b\}$, $a \notin \{\{a, b\}\}$, $\{a, b\} \in \{\{a, b\}\}$,
- *prázdná* množina \emptyset , $a \notin \emptyset$, $\emptyset \in \{\emptyset\}$, $\emptyset \notin \emptyset$,
- *rovnost* množin $\{a, b\} = \{b, a\} = \{a, b, a\}$, $\{a, b\} \neq \{\{a, b\}\}$.

Definice: Množina A je *podmnožinou* množiny B , právě když každý prvek A je prvkem B . Píšeme $A \subseteq B$ nebo také $B \supseteq A$; říkáme také, že se jedná o *inkluzi*. \square

- Platí $\{a\} \subseteq \{a\} \subseteq \{a, b\} \not\subseteq \{\{a, b\}\}$, $\emptyset \subseteq \{\emptyset\}$,
- $A \subset B$ právě když $A \subseteq B$ a $A \neq B$ (A je *vlastní* podmnožinou B). \square

Definice: Dvě množiny jsou si *rovny* $A = B$ právě když $A \subseteq B$ a $B \subseteq A$.

- Podle definice jsou množiny A a B stejné, mají-li stejné prvky. \square
- Důkaz rovnosti množin $A = B$ má obvykle **dvě části**:
Odděleně se dokáží inkluze $A \subseteq B$ a $B \subseteq A$.

Značení: Některé běžné množiny v matematice se značí

- * $\mathbb{N} = \{0, 1, 2, 3, \dots\}$ je množina přirozených čísel,
- * $\mathbb{Z} = \{\dots, -2, -1, 0, 1, 2, 3, \dots\}$ je množina celých čísel,
- * $\mathbb{Z}^+ = \{1, 2, 3, \dots\}$ je množina celých kladných čísel,
- * \mathbb{Q} je množina racionálních čísel (zlomků).
- * \mathbb{R} je množina reálných čísel. \square

Poznámka: Tyto uvedené číselné množiny jsou vesměs *nekonečné*, na rozdíl od konečných množin uvažovaných v předchozím „naivním“ pohledu. \square

Pojem nekonečné množiny se přímo v matematice objevil až teprve v 19. století a bylo s ním spojeno několik **paradoxů** ukazujících, že naivní pohled na teorii množin pro nekonečné množiny nedostačuje. My se k problematice nekonečných množin, Kantorově větě a Russelově paradoxu vrátíme v závěru našeho předmětu.

3.2 Množinové operace

Definice: *Sjednocení* \cup a *průnik* \cap dvou množin A, B definujeme

$$A \cup B = \{x \mid x \in A \text{ nebo } x \in B\} \square,$$

$$A \cap B = \{x \mid x \in A \text{ a současně } x \in B\} \square$$

- Příklady $\{a, b, c\} \cup \{a, d\} = \{a, b, c, d\}$, $\{a, b, c\} \cap \{a, d\} = \{a\}$. \square
- Vždy platí „distributivita“ $A \cap (B \cup C) = (A \cap B) \cup (A \cap C)$
a $A \cup (B \cap C) = (A \cup B) \cap (A \cup C)$. \square

Definice: Pro libovolný počet množin indexovaných pomocí I rozšířeně

$$\bigcup_{i \in I} A_i = \{x \mid x \in A_i \text{ pro nějaké } i \in I\} \square,$$

$$\bigcap_{i \in I} A_i = \{x \mid x \in A_i \text{ pro každé } i \in I\} \square$$

- Necht' $A_i = \{2i\}$ pro každé $i \in \mathbb{N}$. Pak $\bigcup_{i \in \mathbb{N}} A_i$ je množina všech sudých přirozených čísel. \square
- Necht' $B_i = \{x \mid x \in \mathbb{N}, x \geq i\}$ pro každé $i \in \mathbb{N}$. Pak $\bigcap_{i \in \mathbb{N}} B_i = \emptyset$.

Definice: *Rozdíl* \setminus a *symetrický rozdíl* Δ dvou množin A, B definujeme

$$A \setminus B = \{x \mid x \in A \text{ a současně } x \notin B\} \square,$$

$$A \Delta B = (A \setminus B) \cup (B \setminus A). \square$$

- Příklady $\{a, b, c\} \setminus \{a, b, d\} = \{c\}$, $\{a, b, c\} \Delta \{a, b, d\} = \{c, d\}$. \square
- Vždy platí například $A \setminus (B \cap C) = (A \setminus B) \cup (A \setminus C)$ apod. \square

Definice: Necht' $A \subseteq M$. *Doplňěk* A *vzhledem k* M je množina $\overline{A} = M \setminus A$.

- Jedná se o poněkud specifickou operaci, která **musí být vztažena** vzhledem k *nosné množině* M ! \square
- Je-li $M = \{a, b, c\}$, pak $\overline{\{a, b\}} = \{c\}$. Je-li $M = \{a, b\}$, pak $\overline{\{a, b\}} = \emptyset$. \square
- Vždy pro $A \subseteq M$ platí $\overline{\overline{A}} = A$ („dvojitý“ doplňěk). \square
- Vždy pro $A, B \subseteq M$ platí $\overline{A \cup B} = \overline{A} \cap \overline{B}$ a $\overline{A \cap B} = \overline{A} \cup \overline{B}$.
(Viz Vennovy diagramy.)

Uspořádané dvojice a kartézský součin

Definice: *Uspořádaná dvojice* (a, b) je zadána množinou $\{\{a\}, \{a, b\}\}$. □

Fakt: Platí $(a, b) = (c, d)$ právě když $a = c$ a současně $b = d$. □

Příklad 3.1. *Co je podle definice (a, a) ?* □

$$(a, a) = \{\{a\}, \{a, a\}\} = \{\{a\}, \{a\}\} = \{\{a\}\}. \quad \square$$

Definice 3.2. Kartézský součin dvou množin A, B definujeme jako množinu všech uspořádaných dvojic ze složek z A a B

$$A \times B = \{(a, b) \mid a \in A, b \in B\}.$$

□

- Příklady $\{a, b\} \times \{a\} = \{(a, a), (b, a)\}$, $\{c\} \times \{a, b\} = \{(c, a), (c, b)\}$. □
- Platí $\emptyset \times X = \emptyset$ pro každou množinu X . □
- Mnemotechnická pomůcka

$$|A \times B| = |A| \cdot |B|.$$

Skládání součinu

Definice: Pro každé $k \in \mathbb{N}, k > 0$ definujeme *uspořádanou k -tici* (a_1, \dots, a_k) induktivně takto

- $(a_1) = a_1,$
- $(a_1, \dots, a_i, a_{i+1}) = ((a_1, \dots, a_i), a_{i+1}). \square$

Fakt: Platí $(a_1, \dots, a_k) = (b_1, \dots, b_k)$ právě když $a_i = b_i$ pro každé $1 \leq i \leq k$. \square

Definice *kartézského součinu* více množin: Pro každé $k \in \mathbb{N}$ definujeme

$$A_1 \times \dots \times A_k = \{(a_1, \dots, a_k) \mid a_i \in A_i \text{ pro každé } 1 \leq i \leq k\}. \square$$

- Příklad $\mathbb{Z}^3 = \mathbb{Z} \times \mathbb{Z} \times \mathbb{Z} = \{(i, j, k) \mid i, j, k \in \mathbb{Z}\}.$
- Co je A^0 ? $\square \quad \{\emptyset\}$, neboť jediná uspořádaná 0-tice je právě prázdná \emptyset .

Poznámka: Podle uvedené definice **není** součin asociativní, tj. obecně nemusí platit, že $A \times (B \times C) = (A \times B) \times C$. \square

V matematické praxi je někdy výhodnější uvažovat „upravenou“ definici, podle níž součin **asociativní je**. Pro účely této přednášky není podstatné, k jaké definici se přikloníme. Prezentované definice a věty „fungují“ pro obě varianty.

Potenční množina

Definice 3.3. Potenční množina množiny A , neboli množina všech podmnožin, je definovaná vztahem

$$2^A = \{B \mid B \subseteq A\}.$$

-
- Platí například $2^{\{a,b\}} = \{\emptyset, \{a\}, \{b\}, \{a, b\}\}$,
 - $2^\emptyset = \{\emptyset\}$, $2^{\{\emptyset\}} = \{\emptyset, \{\emptyset\}, \{\{\emptyset\}\}, \{\emptyset, \{\emptyset\}\}\}$,
 - $2^{\{a\} \times \{a,b\}} = \{\emptyset, \{(a, a)\}, \{(a, b)\}, \{(a, a), (a, b)\}\}$. □

Věta 3.4. Počet prvků potenční množiny splňuje $|2^A| = 2^{|A|}$. □

Důkaz: Stručně indukcí podle $|A|$: Pro $A = \emptyset$ platí $|2^A| = |\{\emptyset\}| = 1$.

Pro každý další prvek $b \notin A$ rozdělíme všechny podmnožiny $A \cup \{b\}$ „napolovic“ na ty neobsahující b a na ty obsahující b , tudíž

$$|2^{A \cup \{b\}}| = 2 \cdot |2^A| = 2^{|A|+1}.$$

□

3.3 Porovnávání a určení množin

Věta 3.5. Pro každé dvě množiny $A, B \subseteq M$ platí $\overline{A \cup B} = \overline{A} \cap \overline{B}$. \square

Důkaz v obou směrech rovnosti.

• $\overline{A \cup B} \subseteq \overline{A} \cap \overline{B}$: \square

- * Pro $x \in M$ platí $x \in \overline{A \cup B}$, právě když $x \notin A \cup B$, neboli když zároveň $x \notin A$ a $x \notin B$.
- * To znamená $x \in \overline{A}$ a zároveň $x \in \overline{B}$, z čehož vyplývá požadované $x \in \overline{A} \cap \overline{B}$. \square

• $\overline{A \cup B} \supseteq \overline{A} \cap \overline{B}$:

- * Pro $x \in M$ platí $x \in \overline{A} \cap \overline{B}$, právě když $x \in \overline{A}$ a zároveň $x \in \overline{B}$, neboli když zároveň $x \notin A$ a $x \notin B$. \square
- * To znamená $x \notin A \cup B$, z čehož vyplývá požadované $x \in \overline{A \cup B}$.

\square

Věta 3.6. Pro každé tři množiny A, B, C platí

$$A \setminus (B \cap C) = (A \setminus B) \cup (A \setminus C). \square$$

Důkaz.

- $A \setminus (B \cap C) \subseteq (A \setminus B) \cup (A \setminus C)$:
 - * Je-li $x \in A \setminus (B \cap C)$, pak $x \in A$ a zároveň $x \notin (B \cap C)$, neboli $x \notin B$ nebo $x \notin C$.
 - * Pro první možnost máme $x \in (A \setminus B)$, pro druhou $x \in (A \setminus C)$. \square
- Naopak $A \setminus (B \cap C) \supseteq (A \setminus B) \cup (A \setminus C)$:
 - * Je-li $x \in (A \setminus B) \cup (A \setminus C)$, pak $x \in (A \setminus B)$ nebo $x \in (A \setminus C)$.
 - * Pro první možnost máme $x \in A$ a zároveň $x \notin B$, z čehož plyne $x \in A$ a zároveň $x \notin (B \cap C)$, a tudíž $x \in A \setminus (B \cap C)$. \square
 - * Druhá možnost je analogická.

\square

Charakteristický vektor (pod)množiny

V případech, kdy všechny uvažované množiny jsou podmnožinami nějaké *nosné množiny* X , což není neobvyklé v programátorských aplikacích, s výhodou využijeme následující reprezentaci množin.

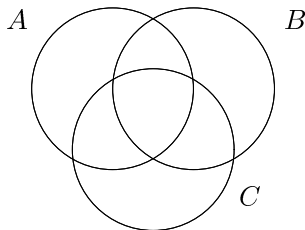
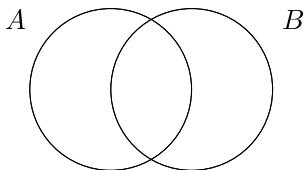
Definice: Mějme nosnou množinu $X = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$. Pro $A \subseteq X$ definujeme charakteristický vektor χ_A jako

$$\chi_A = (c_1, c_2, \dots, c_n), \text{ kde } c_i = 1 \text{ pro } x_i \in A \text{ a } c_i = 0 \text{ jinak. } \square$$

- Platí $A = B$ právě když $\chi_A = \chi_B$.
- Množinové operace jsou realizovány „bitovými funkcemi“
sjednocení \sim OR, průnik \sim AND, symetrický rozdíl \sim XOR.

Princip inkluze a exkluze

Tento důležitý a zajímavý kombinatorický princip je někdy také nazýván „princip zapojení a vypojení“.

Věta 3.7. *Počet prvků ve sjednocení dvou či tří množin spočítáme:*

$$|A \cup B| = |A| + |B| - |A \cap B|$$

$$|A \cup B \cup C| = |A| + |B| + |C| - |A \cap B| - |A \cap C| - |B \cap C| + |A \cap B \cap C| \square$$

Všimněte si, že větu lze stejně tak využít k výpočtu počtu prvků v průniku množin...

Příklad 3.8. Z 1000 televizí jich při první kontrole na výrobní lince má 5 vadnou obrazovku, 10 je poškrábaných a 12 má jinou závadu. Přitom 3 televize mají současně všechny tři vady a 4 jiné jsou poškrábané a mají jinou vadu. Kolik televizí je celkem vadných? □

Řešení: Dosazením do Věty 3.7 zjistíme výsledek 17. □

Poznámka. Jen stručně, bez důkazu a bližšího vysvětlení, si uvedeme obecnou formu principu inkluze a exkluze:

$$\left| \bigcup_{j=1}^n A_j \right| = \sum_{\emptyset \neq I \subseteq \{1, \dots, n\}} (-1)^{|I|-1} \cdot \left| \bigcap_{i \in I} A_i \right|$$

(Jeho znalost nebude v předmětu vyžadována.)

3.4 Relace a funkce mezi (nad) množinami

Dalším důležitým základním „datovým typem“ matematiky jsou relace, kterým vzhledem k jejich rozsáhlému použití v informatice věnujeme zvýšenou pozornost.

Definice 3.9. Relace mezi množinami A_1, \dots, A_k , pro $k \in \mathbb{N}$, je **libovolná** podmnožina kartézského součinu

$$R \subseteq A_1 \times \dots \times A_k. \square$$

Pokud $A_1 = \dots = A_k = A$, hovoříme o **k -ární relaci R na A** . \square

Příklady relací.

- $\{(1, a), (2, a)\}$ je relace mezi $\{1, 2, 3\}$ a $\{a, b\}$.
- $\{(i, 2i) \mid i \in \mathbb{N}\}$ je binární relace na \mathbb{N} . \square
- $\{(i, j, i + j) \mid i, j \in \mathbb{N}\}$ je ternární relace na \mathbb{N} .
- $\{3i \mid i \in \mathbb{N}\}$ je unární relace na \mathbb{N} . \square
- Jaký význam vlastně mají unární a nulární relace na A ?

Funkce mezi množinami

Definice 3.10. (Totální) funkce z množiny A do množiny B je relace f mezi A a B taková, že pro každé $x \in A$ existuje **právě jedno** $y \in B$ takové, že $(x, y) \in f$. \square

Množina A se nazývá **definiční obor** a množina B **obor hodnot** funkce f .

Neformálně řečeno, ve funkci f je každé „vstupní“ hodnotě x přiřazena **jednoznačně** „výstupní“ hodnota y .

(V obecné relaci počty „přiřazených“ dvojic neomezujeme. . .) \square

Značení: Místo $(x, y) \in f$ píšeme obvykle $f(x) = y$.

Zápis $f : A \rightarrow B$ říká, že f je funkce s def. oborem A a oborem hodnot B . \square

Funkcím se také říká **zobrazení**.

- Definujeme funkci $f : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ předpisem $f(x) = x + 8$. Tj. $f = \{(x, x + 8) \mid x \in \mathbb{N}\}$. \square
- Definujeme funkci $plus : \mathbb{N} \times \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ předpisem $plus(i, j) = i + j$. Tj. $plus = \{(i, j, i + j) \mid i, j \in \mathbb{N}\}$.

Definice: Pokud naši definici funkce upravíme tak, že požadujeme pro každé $x \in A$ **nejvýše jedno** $y \in B$ takové, že $(x, y) \in f$, obdržíme definici **parciální funkce** z A do B . \square

V parciální funkci p nemusí být pro některé „vstupní“ hodnoty x funkční hodnota definována.

Pro **nedefinovanou** hodnotu používáme znak \perp . \square

Další příklady funkcí.

- Definujeme parciální funkci $f : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{N}$ předpisem

$$f(x) = \begin{cases} 3 + x & \text{jestliže } x \geq 0, \\ \perp & \text{jinak.} \end{cases}$$

Tj. $f = \{(x, 3 + x) \mid x \in \mathbb{N}\}$. \square

- Také funkce $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ daná běžným analytickým předpisem

$$f(x) = \sqrt{x}$$

je jen parciální – není definována pro $x < 0$. \square

- Co je relace, přiřazující lidem v ČR jejich rodná čísla?

3.5 Posloupnosti a rekurentní vztahy

Definice: Funkce $p : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}$ se nazývá *posloupnost*.

Mimo „funkčního“ zápisu $p(n)$ často používáme „indexovou“ formu zápisu p_n . □

Poznámka: Obor hodnot posloupnosti může být i **jiný než reálná** čísla. Na posloupnost se také díváme jako na „seřazení“ vybraných prvků z oboru hodnot, s povoleným opakováním hodnot (nemusí být prostá). □

Také def. obor posl. může začínat od nuly nebo i od jedničky, jak je v aplikacích potřeba.

- Příklady posloupností:

- * $p_0 = 0, p_1 = 2, \dots, p_i = 2i, \dots$ je posloupnost sudých nezáporných čísel. □

- * $3, 3.1, 3.14, 3.141, \dots$ je posloupnost postupných dekadických rozvoju π .

- * $1, -1, 1, -1, \dots$ je posloupnost určená vztahem $p_i = (-1)^i, i \geq 0$. □

- * Pokud chceme stejnou posloupnost $1, -1, 1, -1, \dots$ zadat jako $q_i, i \geq 1$, tak ji určíme vzorcem $q_i = (-1)^{i-1}$. □

- Posloupnost je *rostoucí* či *klesající*, pokud $p_{n+1} > p_n$ či $p_{n+1} < p_n$ pro všechna n .

Rekurentní definice posloupnosti

Slovem *rekurentní* označujeme takové definice (či popisy), které se v jistých bodech odvolávají samy na sebe.

(Už jste se setkali s „rekurzí“ při programování? A víte, co znamená?) □

Ukázky **rekurentních vztahů**:

- Zadáme-li posloupnost p_n vztahy $p_0 = 1$ a $p_n = 2p_{n-1}$ pro $n > 0$, pak platí $p_n = 2^n$ pro všechna n . □
- Obdobně můžeme zadat posloupnost q_n vztahy $q_1 = 1$ a $q_n = q_{n-1} + n$ pro $n > 1$. Potom platí $q_n = \frac{1}{2}n(n+1)$ pro všechna n .
Uměli byste toto dokázat indukcí? □
- Známa Fibonacciho posloupnost je zadána vztahy $f_1 = f_2 = 1$ a $f_n = f_{n-1} + f_{n-2}$ pro $n > 2$.